

Och möttes av ett Alaska i strålände sol.

Efter information av guiden blev det fri vandring bland sten och cement.

Historien om Hilma, som byggde upp sitt eget Alaska är känd för de allra flesta och jag skall inte uppehålla mig kring den. Men det var ett par saker, som fastnade i mitt minne. T ex att denna kvinna, 60 år ung, tog en cementsäck på 50 kg under var arm. Guldets, som hon vaskade fram borta i Amerika, gömde hon i korsetten. Hon litade inte på sin omgivning "over there".

Här bodde hon:

Alaskavalsen

Text: Göran Svenning. Musik: Harold Uhrbom.

En behustru far över till Alaska,
Å då i den stora vilda västern var det guldrush, you know,
Fortuna var henne så gunstig och mild,
I Alaska fick hon vaska stora klumpar av guld,
stora klumpar av guld.

Refr.: Var sommar vi far till Alaska, fallera,
och där får i saltvatten vi plaska, fallera,
och Golden Gate-stigen vi traska, fallera,
och solar oss bra, fallera, hurra.

En praktlott lät hon bygga i Behuslän en gång,
en underbar borg utav sten och betong,
Alaska hon kallat den havsborgen skön,
vid barnbarnshemmet på skärgården,
vid barnbarnshemmet på skärgården.

Refr.: Var sommar vi far till Alaska, fallera,
och där i saltvatten vi plaska, fallera,
och Pomme vi tar mängen flaska, fallera,
och solar oss bra, fallera, hurra.

Ensamrätt: Alaska Nord Lösgå.

En annan sak som fastnade var, att Hilma var tre år före amerikanarna med att bygga en bro vid namn Golden Gate.

Att komma hit var en stigning på 100 meter, påstod guiden, 1000 meter om ni frågar mig. Från dessa höjder ordnade denna underfundiga kvinna ett vattensystem med kulvertar, som gav vatten till trädgården. Hon kan tyckas vara lite tokig, men dum i huvudet var hon inte.

Resan fortsatte till Koster och när vi passerade Strömstad tornade molnen upp sig.

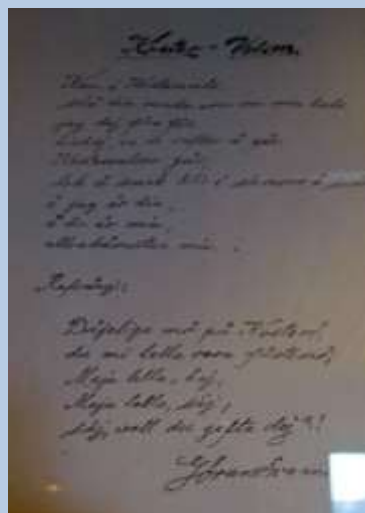
På Sydkoster möttes vi av guiden Göran, som inte är identisk med rubrikens Göran. Han berättade om fisket av olika de slag. Om det betydelsefulla sillfisket t ex. Jag kunde inte låta bli att tänka på Emile Fords "Still", som av någon svensk sångare, minns inte vem, sjöngs in som "Sill". Minns ni?

Göran bjöd in oss till museet.

Där fick vi också träffa rubrikens Göran!

Tandläkaren Göran Svenning Kostervalsens upphovsman.

Om honom fick vi veta, att han gärna pussade på sina patienter, de kvinnliga får vi tro. Hamnade på dekis och sålde texten till Kostervalsen för en spottstyver.

På Sydkoster fick träffa en guide till. Hans namn minns jag inte, men han var från Trollhättan. Bara detta borgar för gedigen kunskap. Vilket han också hade. Han tog oss med till kyrkan.

Andäktigt lyssnade församlingen till den gripande berättelsen om norrmännen som flydde till Koster under andra världskriget.

Därefter blev det lunch. Fiskgryta. Vad annars.

Regnet hade kommit ifatt oss och vi hoppade över "bussfikan" på vägen hem.

Vid kamera och penna

Lena B

